Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinţilor împăraţi Constantin şi Elena

Pace ţie, poporul Meu de azi, popor din români şi prin care Eu am aşezat pe pământ masa cuvântului Meu, care vine cu norii! Pace ţie, popor al cuvântului Meu de azi! Aştept cuprins de dor zilele cele pentru Dumnezeu şi pentru sfinţi pe pământ ca să pot să Mă las cuvânt în carte, tată. O, mereu Mi-aş aşeza glasul în mijlocul tău, mereu aş fi şi aş grăi şi aş sta cu tine aşa cum stau părinţii cu fiii lor mereu, dar Eu ţin de puterea purtătorilor Mei şi ţin de dorul celor ce Mă aşteaptă ca să vin şi ca să-i hrănesc, şi ca să Mă hrănească şi ei, căci unii prin alţii trăim şi unii în alţii ne odihnim, şi aceasta după măsura care vine spre Mine de pe pământ, poporul Meu. Glasul cuvântului Meu se zoreşte şi azi spre tine, că e sărbătoare de sfinţi, tată, şi stau sfinţii cu tânjire după masa cuvântului Meu din mijlocul tău, la care şi ei se hrănesc, căci sfinţii se hrănesc cu glasul cuvântului Meu, cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu, poporul Meu. Amin.

Intru prin porţi şi te hrănesc cu învăţătura Mea, Ierusalime de azi, şi ia-o, tată, în pântecele sufletului tău şi îndrăgosteşte-te de ea ca să Mă ajuţi să ard de dor după tine şi tot mai din plin să vin, că Eu nu numai în sărbători aş coborî în carte, dar tu eşti îngreuiat de griji, şi ele îţi încorsetează statul Meu cu tine, şi M-aş grăbi să te uşurez, dar trebuie să voieşti tu aceasta, şi cu iubire să voieşti, tată. Eu, Domnul, dau mereu să-ţi hrănesc iubirea şi să te eliberez de tine, ca să poţi aceasta ce-ţi spun. O, să învăţăm să-L iubim pe Dumnezeu, şi să căutăm să ne fie întreagă iubirea, mereu iubirea şi frumoasă ea prin puterea şi prin lucrarea ei, tată. Pe cei ce-Mi sunt ucenici lucrători de har sfânt, pe aceia întăriţi-i şi cinstiţi harul din ei şi rodul adus Mie de ei, că numai aşa pot Eu vedea în voi bucuria şi rodul credinţei voastre, fiilor. Eu azi vă învăţ iarăşi minunat, tată, iar voi apropiaţi-i pe îngeri de voi, ca să vă aducă ei înaintea Mea mai mult, căci altfel nu puteţi sta înaintea Mea, tată, ci numai prin îngeri, dacă le daţi lor mult acest prilej. O, nu fiţi zgomotoşi, nu fiţi gălăgioşi, nu fiţi plini de cele duse de voi zi cu zi prin multe griji, ci fiţi sfioşi, fiţi pentru îngeri aşa, tată, şi dacă vreţi, cereţi-Mi cu sfială şi cu sfinţenie în rugăciune, cereţi-Mi să vă arăt lumea îngerilor şi lucrarea lor pentru voi, şi a voastră pentru ei şi, iarăşi, nelucrarea lor, şi a voastră pentru ei, după cum staţi voi de mult sau de puţin înaintea Mea. O, fiţi sfioşi pentru îngeri şi nu-i uitaţi pe îngeri, şi unii pentru alţii fiţi sfioşi, tată, şi aşa veţi fi şi faţă de îngeri, iar altfel nu, fiilor. Inimile voastre să stea în fiori la gândul că îngerii freamătă de-a pururi pe lângă voi, căci cel ce uită de îngeri păcătuieşte, tată, şi apoi cu greu mai primeşte să-l curăţ de greşale. O, nu fiţi ca Adam, care s-a supărat pe Mine când am voit să-l repar după ce a greşit. Nu fiţi, tată, nici ca urmaşul lui, care şi-a urât fratele şi l-a ucis prin invidie, în loc să-l iubească pe cel care-L iubea pe Dumnezeu.

O, fiilor, să învăţăm să-L iubim pe Dumnezeu, tată, căci cei ce nu ascultă de Dumnezeu, aceia nu ascultă de cei trimişi la ei, şi aceia greşesc şi vor greşi şi apoi vor fi prăbuşiţi prin neascultarea lor. Nimeni și nimic nu te poate salva decât tu, cel ce ai fost sau nu pe voia Mea, dar Eu te învăţ lucrarea iubirii, tată, şi te învăţ după cum a fost omul de iubitor sau de neiubitor după ce l-am făcut Eu pe el, căci din pilde se înţelepţeşte cel ce voieşte să se înţelepţească, iar Eu numai în pilde am grăit pe pământ, şi tot aşa grăiesc şi din cer.

O, dacă Eu lucrez mai mult printr-un ucenic, şi lucrez altceva decât cu tine, lucrez aşa după măsura Mea şi după alegerea cea din vecii, iar tu să nu ridici păcat de invidie în inima ta împotriva Mea şi a fratelui tău, căci acesta este de nouă ori păcat mai mare decât orice păcat mare pe care-l poate omul săvârşi, căci prin păcatul invidiei a venit moartea pe pământ, şi iată, omul care face păcatul invidiei poartă în el moarte.

O, fiule, învaţă de la Mine taina mântuirii de rău şi nu te teme, tată, să te ştiu cu ale tale dedesubturi, că e bine să te ştiu, ca să te scap apoi de plata cea dureroasă a celor ascunse ale tale, căci dacă Adam nu M-a lăsat să-l curăţ, aşa cum a făcut şi urmaşul său care şi-a ucis fratele prin păcatul invidiei, aceştia n-au scăpat de plata cea dureroasă pentru cele cu care ei s-au ascuns de Dumnezeu. O, învaţă-te, fiule, să te deprinzi cu învăţătura Mea şi s-o iei spre lucrare, tată, ca să te scap din dureri prin lucrarea iubirii şi a credinţei şi a luminii, căci lucrarea lui Dumnezeu nu se opreşte în loc, ci, din contra, lucrează şi nu se împiedică în om, şi ea se învederează în cele ce dau s-o împiedice pe ea, căci lucrarea dumnezeiască este cea vorbită de rău, nu cea vorbită de bine de mulţi. Eu am fost vorbit de rău pe pământ ca un răufăcător, ca un păcătos, şi aşa a lucrat apoi dreptatea cea pentru Mine, şi a lucrat prin umilinţa Mea.

I-am spus mereu poporului Meu cel de ieri şi cel de azi, i-am spus să nu se răzvrătească, iar cel ce nu a ascultat nu a înţeles ce i-am spus.

O, ia aminte, tu, cel ce te-ai răzvrătit şi încă te răzvrăteşti în stânga şi în dreapta ta! Te va pedepsi, tată, acest păcat, căci păcatul tău îşi va arăta rodul şi vei fi pedepsit după rodul tău, şi rodul te va ustura, tată, şi te va învinui. O, te-am învăţat mereu să fugi de duhul zavistiei şi să nu-l lucrezi pe el înăuntrul şi în afara ta apoi, căci el e duh viclean, tată, şi apoi te pedepseşte. Aşa te-am învăţat Eu iubirea de Dumnezeu, iar tu te supărai şi Mă părăseai. O, dacă arunci cu piatra în baltă se poate să nu se facă valuri? Dacă faci foc poţi tu să-l împiedici să nu iasă fum din el? Ba, din contra, iese şi mai mult fum dacă înăbuşi focul pe care-l aprinzi. O, fiule care n-ai stat frumos în lucrarea Mea, Eu te-am ajutat să crezi şi să înţelegi pe când erai orb faţă de lucrarea Mea de azi, şi apoi tu M-ai lovit peste obraz ca orbul Bartimeu, tată. O, cum poate omul care crede în Mine să se ridice apoi împotriva Mea? Ţi-am spus de mult că-ţi voi grăi despre aceasta şi te voi învăţa cum, ca să te ajut să te pocăieşti, tată, şi apoi să înveţi să-L iubeşti pe Dumnezeu dacă voieşti.

O, nu vor birui cei ce dau să strice mersul Meu prin acest cuvânt peste pământ. Mă voi atinge cu suferinţă de cei ce umblă pe ascuns să pună stavilă mersului Meu pe pământ cu acest cuvânt de venire a Mea, şi mersului celor credincioşi, după împlinirea pe care o cere venirea Mea de la Tatăl pentru pregătirea unui popor care să Mă primească la venirea Mea. Toţi cei care au trecut prin acest popor, aici vor fi strigaţi de îngeri ca să dea răspuns pentru viaţa lor cea de până la venirea Mea şi pentru fapta lor, răspuns ruşinos sau fericit, după cum le-a fost de curată inima şi lucrarea şi viaţa cu care au stat sau nu au stat frumos sub învăţătura Mea, după ce au cunoscut de la Mine viaţa şi lucrarea ei în om, iubirea de Dumnezeu în om.

Voi trimite îngeri din cer şi îi va sorta pe cei ce au stat la masa aceasta, şi atunci se va vedea fiecare cum a stat, dacă a slujit lui Dumnezeu sau diavolului, căci poporul cel miluit de Mine şi-a pierdut vremea cu ascultarea pe la uşi şi ferestre şi cu urmăritul ca să spună apoi: *„Iată ce-am auzit şi ce-am văzut eu!”*, iar cine face acest păcat, aceluia îi împrumută diavolul vederea lui, urechea lui şi ochiul lui la cel ce ascultă dinadins şi pândeşte dinadins, căci are putere obraznică diavolul prin cei ce lucrează ca el pentru zâzanie şi pentru lucrarea ei, lucrare de la diavol în om.

O, poporul Meu, te învăţ, tată, iubirea de Dumnezeu, şi trebuie să le ştii pe cele împotriva iubirii, tată. O, cele adevărate sunt cele pe care Eu, Domnul, le arăt omului, şi nu ochiul cel rău al lui prin pânda lui după cel pe care nu-l iubeşte, căci Eu arăt prin vedenie, tată, şi aşa descopăr Eu pe cele de la Mine ca să fie descoperite şi ştiute şi apoi învederate. Vor trăi şi vor vedea cei ce nu cred aşa, şi va fi aşa cum a fost cu bătrânul Simeon, care n-a crezut până ce n-a văzut pe Fecioara şi pe Pruncul ei, dar acela s-a umilit şi şi-a cerut iertare şi slobozire de legătura cea pusă peste el de îngerii Mei pentru necredinţa lui.

Când Eu îi spun omului răul din el, el trebuie apoi să se ferească de el, ca să nu fie pedepsit de răul acela. Aşa îl învăţ Eu pe om iubirea de Dumnezeu, că iată, pe pământ e numai zavistie, numai invidie, şi se clatină om pe om de pe picioare şi cad grămezi oamenii, căci ei nu ştiu ce este iubirea de Dumnezeu şi statul în picioare.

Mi-e milă de neamul român, că iată, nu ştie să stea pe picioare în vreme de încercare şi de furtună peste el.

O, neam român, deschide-Mi şi nu fi orb, că e vorba de soarta ta cea de la Mine, nu cea de la om, tată, căci omul lui antichrist s-a despărţit de datini acum o mie de ani, iar acum dă să înghită toată rămăşiţa cea păstrată de Mine prin har. O, nu fi orb, popor român! Nu-Mi da peste faţă ca orbul pe care l-am vindecat de orbire, şi apoi a uitat şi a căzut în păcat şi Mi-a dat cu palma peste obraz pe drumul crucii Mele. Când era orb am fost bun, că l-am vindecat de a văzut, dar după ce l-am făcut să vadă cu ochii trupului lui, M-a lovit peste obraz.

Iată lucrarea lui antichrist, lucrare cu nume de biserică a lui Hristos, lucrare care se întronează în biserică, precum este scris în Scripturi! O, nu te lepăda, creştin român, căci turma care s-a lepădat de strămoşi acum o mie de ani voieşte să înghită de tot turma cea mică, cea care a mai rămas pe calea cea de la început. Eu am spus încă de acum două mii de ani: *«Nu te teme, turmă mică; Tatăl voieşte să-ţi dea împărăţia»*, dar acum îi spun turmei mici să se lupte pentru credinţa cea de la sfinţi, că iată, turmă mică, dă să-ţi mănânce credinţa cei ce demult s-au despărţit şi au stat ascunşi sub nume de biserică, şi acum scot capetele ca să muşte pe cei ce s-au păstrat Mie. Dar iată biserica Mea! Am ridicat-o sus spre Mine cu un ceas mai devreme de căderea credinţei şi a bisericii, căci biserica cea care avea să fie cea dreaptă se vinde acum pe preţ de nimic.

O, popor român, a ajuns la tine vremea lepădării de credinţă, tată. Strânge-te strâns lângă Mine, căci omul nu te poate ocroti, ci, din contra, cei ce zic că te păstoresc te vând la cei ce au trădat credinţa, tată. O, roagă-te la strămoşii tăi să mijlocească pentru tine la Dumnezeu şi pentru credinţa ta cea de Mine aşezată înaintea ta prin apostoli trimişi de Mine peste pământ ca să înveţe pe neamuri calea.

În venirea Mea azi în cuvânt am pe împăratul Constantin, care grăieşte de lângă Mine şi spune aşa:

– O, neam creştin de peste tot, şi tu, o, neam român! Nu mai sunt împăraţi şi preoţi care să vă aducă vouă calea credinţei, calea Domnului, cale cu cruce şi nu fără cruce, cale cu luptă pentru credinţa sfinţilor, fiilor creştini. O, luptaţi-vă, voi! Luptă-te şi tu, neam român, căci sfinţii din cer lucrează pentru tine dacă eşti credincios.

O, neam român, bate la poarta ta omul care te cheamă să te lepezi de credinţă, dar acesta este duhul lumii, duhul lui antichrist. Domnul Dumnezeul tău Iisus Hristos stă pe vatra ta cuvânt de Duh Sfânt şi te hrăneşte ca să nu mori de la faţa lui Dumnezeu, dar dacă tu nu auzi şoapta Lui, vine furul şi-ţi sparge casa când tu dormi. O, nu uita învăţătura Domnului Dumnezeului tău, nu uita să urăşti lumea şi duhul ei cel ademenitor chiar dacă ar avea ea limbă după Dumnezeu, căci duhul lumii atrage şi farmecă pe om chiar cu numele lui Dumnezeu, ca să-l facă pe om să se hrănească apoi din lume şi nu din cer, iar omul se încântă pentru un ban, pentru o pâine sau pentru o haină, dar totul e momeală şi minciună, căci prin acestea stă capul cel veninos al şarpelui care muşcă, stă la răspântii balaurul cu şapte capete, care se scoală să ia stăpânire peste pământ, precum este scris în Scripturi, şi numai apoi să vadă omul pe cel ce l-a momit pe el spre lumea cea fără de viaţă şi spre duhul ei. O, neam român, nu te încânta de glasul care vorbeşte ca după Dumnezeu, căci acest glas este cursă pentru credincioşii Domnului şi nu pentru fiii lumii, care sunt ai lumii şi nu le mai trebuie cursă întinsă lor. O, nu vă adunaţi comori în lume, căci curând, curând fiecare va trage acolo unde este comoara sa şi rădăcina ei.

Ridică-ţi pe umeri cruce sfântă, neam român, şi nu împrumuta pentru tine, căci Domnul iese în calea ta şi te învaţă să stai în casa ta şi să nu deschizi la îndemnul străin. E vremea cea roşie zbătându-se să ocupe pământul cu roşeala ei, cu boldul morţii ei. O, nu-i deschide ei! Amin.

Înţelepţiţi-vă din Scripturi, creştini de pe pământ, şi staţi în dreapta credinţă, căci cei mulţi, care s-au smuls acum o mie de ani ca să-şi facă ei credinţă, aceia s-au întărit ca să doboare acum rămăşiţa care stă prin har înaintea Domnului. Intraţi sub cruce, voi, cei care aţi rămas cu

părinţii! Nu uitaţi crucea, căci eu am biruit cu Domnul prin cruce, prin credinţa cea din strămoşi, iar crucea aceasta trebuie purtată şi nu lepădată pentru cele de pe pământ, care trec ca paiul. Eu am ridicat crucea şi credinţa şi am dat-o celor din vremea mea, căci am fost împărat păgân, dar Domnul m-a luat şi m-a aşezat ca să arăt crucea Sa.

Se lasă Domnul cu îndemn peste tot neamul creştin. Sus crucea! Sus crucea, cu trei degete împreunate însemnându-vă cu ea în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin. Biserica lui Hristos este cea prigonită, cea strâmtorată, nu cea slăvită de oameni pe pământ. îi veţi cunoaşte după roadele lor pe cei care vă povăţuiesc şi pe cei care vă abat de pe drumul crucii, calea pe care au mers strămoşii crucii. Deschideţi ochii şi învăţaţi din roadele lor pe cei ce sunt ai lui Hristos, dar eu vă îndemn spre izvor, fii ai neamului român. Domnul Se face cuvânt pe vatra voastră ca să nu vă lase să muriţi. Fiţi vii, ca să puteţi crede în învăţătura Lui, care vine să vă ocrotească de lupi. Sus crucea! Cu ea veţi învinge toate capetele veninoase, care caută spre inimile voastre şi nu spre trupurile voastre. Deschideţi Scripturile care spun despre vremea aceasta şi veţi găsi în ele înţelepciunea credinţei, fii români.

Iar Tu, Doamne, trezeşte duhul strămoşilor sfinţi şi întăreşte crucea Ta peste neamul Tău cel de la sfârşit de timp, neamul român, la care Tu ai venit ca să Te slăveşti pentru sfârşit şi pentru începutul cel nou, căci biserica Ta va fi şi nu se va sfârşi. Amin, amin, amin.

– Şi acum, Eu, Domnul, pecetluiesc cuvântul împăratului Constantin, care stă alături cu mama sa împărăteasa în cerul cel de sfinţi. Facă-se voia Mea peste neamul român cel binecredincios, iar cel puţin credincios să se înţelepţească mai înainte de clipa când va fi prea târziu. Amin.

Acum, poporul Meu, hărăzesc vreme caldă, cu dulce pentru ziua strângerii celor ce vin la izvor, dar prin rugăciunea ta voiesc să împlinesc. Peste două zile cobor la tine iarăşi cuvânt pentru serbare de înălţare, fiule, înălţarea Mea de-a dreapta Tatălui. îmi întăresc fiii din porţi ca să Mă ţină să cuvintez în ziua serbării înălţării Mele. Voi da cuvânt cu putere pentru sărbătoarea Rusaliilor şi pentru pregătirea ei de pe pământ şi din cer. Amin.

O, poporul Meu, caută, tată, să se facă voia Mea în mijlocul tău. Fii treaz pentru aceasta ce ţi-am spus, căci Eu sunt în mijlocul tău prin trezia ta, tată. O, păstrează-Mă în mijlocul tău, căci Eu aş tot grăi peste tine, şi numai cu tine aş sta dacă tu ai sta numai cu Mine. Hai, tată, să aducem vremea aceasta, hai, poporul Meu! Toţi ca unul, şi unul ca toţi, că altfel nu se poate cu voi pentru planul Meu cel din vecii şi care aşteaptă să puteţi pentru el, fiilor. O, sunt mulţi care aşteaptă după voi să puteţi, sunt mulţi care aşteaptă să vadă slava Mea cât mai curând, şi aceia cred şi aşteaptă. Credinţa lor va ajuta pe Dumnezeu întru venirea Sa, şi pe aceia Eu, Domnul, îi îndemn la împlinirea voilor Mele cele pentru venirea Mea, şi numai aşa credinţa lor Mă va ajuta să vin şi să vadă ei slava Mea şi venirea Mea cu ea. Amin, amin, amin.

21-05/03-06-2008